

ŽUDNJA

Inspirisano žudnjom Sare Kejn i Sarom Kejn

Koncept i režija: Vojislav Arsić

Umetnička savetnica: Milena Bogavac

Ko-autori i izvođači: Đorđe Živadinović Grgur, Jovan Zdravković, Marko Panajotović i Uroš Novović

Montaža zvuka i originalna muzika: Ivan Mirković Bambi (Marko Nastić – Ljubav)

Produkcija: Maja Josić, Aneta Goranović i Jovana Janjić

PR i protokol: Marina Ugrinić i Aleksandra Babić

Dizajn: Sanja Drakulić

Priprema za štampu: Marko Zuber

Fotografije: Jelena Janković

Video: Ivan Stojilković

Majstor tona i svetla: Slobodan Lazarević

Produkcija: KPGT i Centar E8

Podrška: Four dots, Eurofoam

Tehnička podrška: Production Pool

Logoi:

Prvi nivo vidljivosti:

KPGT, Centar E8

Drugi nivo vidljivosti:

Four dots, Production Pool, Eurofoam

Zahvaljujemo se Vlatku Iliću i Borutu Šeparoviću što su sa engleskog na naš jezik preveli Sarin originalni tekst «Crave». Hvala Marku Berkešu na inspirativnim razgovorima o izgledu scene.

Predstava «Žudnja» nastala je kao direktan odgovor na potrebu. Potrebu autora. Potrebu zajednice. Potrebu pozorišta. Sadržaj predstave nastao je dekomponovanjem i ponovnim komponovanjem osnovnog teksta, dok autori predstave stoje pred vama i sa vama dele svoje sadržaje: poetske, ispovedne i lične, referušići se na komad «Žudnja», ali i na druge Sarine drame i njenu biografiju.

Sara Kejn, savremena engleska dramaturškinja, preminula je nakon dva uzastopna pokušaja samoubistva, sa samo 28 godina. Njene drame su svedočanstvo o duhovnoj praznini čoveka, o tragediji empatije u kapitalističkom svetu i izmenjenim vrednostima koje nam sistem nalaže. Biografija Sare Kejn je poput biografija tragičnih rok velikana. Za 28 godina života napisala je pet drama zbog kojih su je isprva osporavali i vređali, da bi

je kasnije svrstali među najvažnije autore s kraja 20. veka. Za njeno dramsko stvaralaštvo, vezuju se epiteti: brutalizam, surovost, zastrašujuće do usijanja, ekstremne emocije... Pisci njenih biografija kažu da nikad nije postala pesnikinja. Publika u njenim dramama prepoznaje poeziju. Iako njeni komadi predstavljaju prekretnicu u angažovanom savremenom pozorištu, javnost je često, malograđanski, više zainteresovana za njen lični život ispunjen razočaranjem, depresijom i samoubistvom, nego za anarhiju duše o kojoj je pisala.

Preslikavajući medijski senzacionalizam na pozorište, Sara Kejn prikazuje trivijalnog, otupelog čoveka koga još jedino smrt može da uzbuđi. O tome piše Sara Kejn, autentično, šekspirovskim jezikom, izazivajući kod pojedinaca u publici teško dostižnu katarzu.

«Žudnja» je prvi put izvedena 1998. godine u Edinburgu. Tekst je u početku predstavljen pod autorskim pseudonimom Marie Kelvedon. Sara je koristila pseudonim kako bi se izbegla uticaj svoje reputacije vezane za nasilje iz predhodnih drama.

Reč reditelja:

«Žudnja» je predstava o ljubavi, ali onoj pravoj pokretačkoj ljubavi koju niko i ništa ne može da zaustavi. Ni zid, ni bodljikava žica. Ljubav je žudnja i žudnja je ljubav, prema životu, osobama, vrednostima i idealima u današnjem i sutrašnjem surovom svetu. «Žudnja» je ljubav puna borbe koja pobeđuje samo ako je pretvorimo u izvor snage, kreativnosti, rasta i mentalne budnosti. To je stanje kada su naši neuroni, više nego u bilo kojem drugom slučaju, slobodni za spajanje na nove i drugačije načine.

Autori i izviđači u predstavi «Žudnja» su kao neuroni koji svakim svojim sastavljanjem i rastavljanjem donose na scenu nove emocije. Intimne, iskrene i tačne.

Predstava «Žudnja» je demonstracija ljubavi za životom. Jer, samo nas ljubav može spasiti, a ljubav nas je i uništila.